

vembra se je pripeljal iz Zagreba v Celje, je v noči vlomil v trgovino Stermecki in ukradel 30 m kamgarnsukna in moški plašč. Meseca januarja je ponovno obiskal Stermeckega in je ukradel iz blagajne 5600 din. Tokrat so ga pa izsledili in dne 11. februarja je bil v Celju po priznanju vlovov obsojen na tri leta.

Slovenska Krajina

Se naši palerje. V zadnji številki smo napisali nekaj besed o naših palerjih, danes dodajemo, da je naša notica merila na vse palerje, ne samo na tiste, ki so bili lansko leto, in zlasti tudi na palerje, ki so na privatnih veleposestvih. Naši siromašni delavci bi vedeli povedati marsikaj. — Letos bi tudi rad bil vsak paler v Nemčiji. In pri tem se godijo grde reči. Če dobi kak delavec iz Nemčije pismo, da rabi 5—6 delavcev kak nemški gospodar, se ta delavec postavi že za palerja in si da drago plačati od delavcev, ki jih vzame s seboj. Plačuje se do 200 din in še več. Velja pač parola, kdor več da, pa ga vzamem s seboj. Tu bi morala oblast napraviti red in doseči, da se vse take pogodbe razveljavijo in se naj sprejemajo delavci le potem borze dela. Vse take palerje pa je treba kaznovati in jim ne dati dovoljenja za izjemstvo. Zakaj bi naši delavci naše delavce izžemali? Grdo je tako stopanje!

»Olijevo« delajo. V naši krajini pridelajo kmetovalci precej buč in sedaj se dela v naših mlinih iz bučnega semena olje. To je vse prav. A ni dobro, kar se godi v mlinih med čakanjem. V mlin se pošiljajo navadno mladi fantje in dekleta, oziroma skoraj še otroci in preplešejo cele noči in počenjajo tudi druge neumnosti, tako da se večkrat pošteni ljudje zgražajo. Pišemo to zato, da starše opozorimo, da bodo bolj pazili zlasti na svoje mlade hčerke. Hudič nikoli ne počiva.

Naša dekleta v Nemčiji. Slučajno mi je prišlo v roke pismo nekega nemškega delodajalca, ki prosi iz Jugoslavije, oziroma iz Prekmurja delavce, a odločno zahteva, da naj bodo dekleta boljše, kot jih je imel lansko leto. Ko sem se zanimal za stvar, sem zvedel, da sta lansko leto pri tem Nemcu bili dve dekleti, ki sta vrgli zelo

slabo luč na vsa naša prekmurska dekleta. Ko sta zvečer delo končali, sta šli na lov za nemškimi fanti. Hodili sta navadno čez polnoč in nista prihajali niti domov spat. Gospodar — luteran — se je čudil takemu početju in je večkrat spraševal, če je pri nas taka navada ali so pa dekleta tako pokvarjena. Starši, natančneje se zanimajte, kako živijo v inozemstvu vaši sinovi in hčere, da se vam ne bodo vračali domov pokvarjeni na telesu in duši!

Sv. Sebeščan. Trenutno je okrog 150 naših faranov v inozemstvu, največ sezonskih delavcev. Če bo delo na razpolago, jih odide še najmanj 200. To je zelo veliko, ko pa ima župnija le okrog tisoč vernikov, če ne štejemo 110 ciganov, ki pa itak ne hodijo na sezonsko delo. Veselo je dejstvo, da si ti naši sezonci naročajo katoliške časopise, in sicer zdaj največ »Slov. gospodarja«, ki jih stalno obvešča o dogodkih v domači župniji. — S pripravi za zgraditev farnega doma smo že začeli. Te dni smo nakopali pesek in šoder, ki ga zvozimo še ta mesec na določeno mesto. Ljudje se zavedajo, da gradijo lasten dom, ki bo služil ne samo njim, ampak še poznim rodovom. Dom res bo stal okrog 50.000 din in plačamo samo mizarja, tesarska dela, apno, cement, strešno opeko in druge malerske stvari. Denarna plat nam bo delala seveda velike težave. Ljudje veliko delajo in žrtvujejo. Če nam bo Bog pomagal, bomo koncem avgusta dom že blagoslovili.

Naši rajni

Črneče pri Dravogradu. V petek 4. februarja je umrl v Beogradu prometni kontrolor v ministrstvu Lukanc Alojzij. Njegovo truplo je bilo prepeljeno na njegov dom v Podklancu 9. februarja, naslednji dan pa pokopano v Črnečah, kakor si je rajni želel. — Na Meži je 3. februarja umrla po dolgotrajni bolezni Komauer Marija, restavratorka in hotelirka. Pogreb, ki je bil 5. februarja na farno pokopališče v St. Janž, je pokazal, da je bila rajna priljubljena in spoštovana. Okoliškim cerkvam je veliko darovala. — Naj počivata v miru!

Harun al Rašid, veliki kalif, je hotel preskusiti razsodnost svojih podložnikov. Preoblekel se je in na trgu prodajal cekine za mali bakreni navec. Pametni so kupovali, drugi pa so smatrali prodajo za sleparijo. Kot Harunu al Rašidu se godi nam, ki priporočamo za pranje priznano dobro terpentinovo milo Zlatorog. Razumne gospodinjje perejo z njim, — druge pa v svojo veliko škodo preslišijo naš glas.

TERPENTINOVNO MILO
Zlatorog

Zgornja Poljskava. Mirno je v Gospodu zaspał ter bil 1. februarja ob obilni udeležbi pokopan sin ugledne krščanske družine Petrovič Stefan. Močno se je prehladil, od Vseh svetnikov dalje se mu je bolezen v pljučih vedno hujše razvijala, dokler ji ni podlegel, star 26 let. Bil je vrl krščanski mladenič, ki je živel in trpel iz vere. Naj v miru počiva! Užaloščenim staršem, bratom in sorodnikom naše sožalje!

Ptujska gora. Dne 8. februarja smo položili k zadnjemu počitku Vodušek Nežo, ki je umrla v starosti 68 let. Bila je vzorna krščanska mati. Pri hiši žalosti je imel poslovinni govor Verde-

Otoke za doto!

V 15. stoletju so Shetlandski otoki, blizu severne obale Škotske, spadali skupaj z otočjem Orkadov k danski kraljavi. Ko so leta 1449 kronali za danskega kralja Kristijana I., je bila Danska tako velika, da se je raztezala od ustja reke Labe do najbolj severnih meja sedanje Norveške in od obal Severnega morja do meja Rusije. Kljub tem velikim deželam pa kralj Kristijan I. svoji hčeri, ki se je možila s škotskim kraljem Jakobom III., ni mogel izplačati več dote kakor 2000 goldinarjev, da si je spočetica obljubil hčeri celih 60 tisoč goldinarjev dote. Ker torej ni mogel takoj izplačati vse obljubljene dote, je ženinu zastavil Shet-

Januš Golec:

Ponarejevalci

Po pripovedovanju strica z Dravskega polja iz pretekle in sedanje dobe

Za slučaj, da bi bil uspel kateremu od obsojenih pobeg iz kaznilnice, bi ga bil skril vsak kmetič na Dravskem polju z največjo skrbjo. Judeža bi iskal žandar zaman med prebivalstvom vsega Dravskega polja.

Dolgo časa so se navduševali poljanci za ponarejevalce, katerih niso prav spoznali, dokler so bivali med njimi. Vsak je gojil eno željo, da bi jim bilo usojeno prestati kazen in se vrniti med uboge pare Dravskega polja.

Oče v smrt — sin v svobodo

Razžalostili sta se šentjanska in cirkovska župnija, ko je sprejela domača občina obvestilo, da je umrl v kaznilnici stari Potočnik. Narod je še tolažilo trdno upanje, da bo zmagal prisojeno kazen sin, ki je vpeljan v vse tajnosti izdelovanja denarja.

Čas razgrne plašč pozabljenja čez vse in tako je bilo tudi s ponarejevalsko zadevo. Prvotno živahne

govorice o ponarejevalcih so prešle po preteku par let v svet pravljčnosti. Babice so že pripovedovale vnukom, kako so tam in tam v revni Rošnji na šentjanškem polju živela oče in sin. Znala sta delati denar ter sta hotela osrečiti z njim bedni svet. Sredi osrečevalnega dela so ju odgnali žandarji in ne bosta nikdar več videla belega dne, ker sta si upala izdelovati to, kar sme samo cesar.

Tako in enako so že bile prikrojene ljudske pripovedke o nekoč živeči ponarejevalski družbi, ko se je prikazal na domu v Rošnji Jože Potočnik. Prestal je v ječi od prisojenih mu petih let le dve leti in pol, ostalo kazen so mu spregledali in odpustili radi dobrega ponašanja.

Nenađen pojav mladega Potočnika v St. Janžu je osvežil in poživil na mah vse ono, kar se je že bilo pozabilo in je obetalo marsikateremu poljancu obogatitje brez trdega dela in znoja.

II. poglavje

Razočarani domačini in materine prošnje

Kako bridko so bili razočarani Rošnjani kmalu po vrnitvi mladega Jožeta Potočnika! Vsak je tiščal